Egy abszolút

(An Absolute)

1963.december 1. Shreveport, LA

1. Hajtsuk meg most a fejünket imában.

2. Úr Isten, amint ki lett fejezve nekünk ebben a gyönyörű énekben; Mily nagy vagy Te. És mi gondoljuk ezen a reggelen, mit csinálnánk mi Te Nálad nélkül! És mikor mi gondoljuk, hogy Te olyan nagy vagy és a Te szereteted erőltetett Téged, hogy ily nagyon gondolj mi reánk, ezért az én lelkem alig bírja bevenni. Az igaz. Én imádkozok, hogy áldj meg minket ma, hogy most itt tovább megyünk a szolgálatban, hogy Te megtörnéd nekünk az Élet Kenyerét, amely a kijelentése Krisztusnak. Mi ezt kérjük a Jézus nevében. Ámen!

3. Ungren testvér gyakran jön a templomba és ő Memphis-ben lakik, Tennesse államban. Ő és az ő édesanyja, a felesége és az egész család jönnek a templomba. És nagyon ritkán hallom én őt, mert mindig úgy el vagyok foglalva, de ma reggel én elhatároztam, hogy meghallgatom ezt az éneket, amit énekel. Ő énekel mást is, az egyik az én kedveltem. „Lejött az Ő dicsőségéből" és azok az én kedvelt énekeim. És nekem volt az a nagy megtiszteltetésem, hogy megismerhettem az édesapját ma reggel, az első alkalommal. Ezelőtt nekem nem volt meg ez a lehetőség. Kitűnő ember. Az Ungren testvérnek az apja soha nem fog elmenni, addig, amíg a fia él, a Morris, mert feltétlenül egymásra hasonlítanak.

4. És az ő felesége az Ungren Morris anyja csak az Úr kegyelméből élt az elmúlt 15 éven át. Feltétlenül egy nagy inspiráció nekem. Látni azt, átmenni azokon a sötét órákon, amelyeken ő átment és mind emellett fogódzkodik Isten változhatatlan kezébe. Az kifejezi nekünk, a kereszténynek valódiságát és azoknak a hitét, aki Krisztus. Így én nagyon boldog vagyok azért ma reggel.

5. Most volt egy esküvő az alsó emeleten. Az én két gyermekem házasodott össze. Az én gyermekem a templomból; a mi kis Simpson Billy-nk és a Myers kislány. Ők kedvesei voltak egymásnak már egy ideje. Sharol igen. Nekik van is rokonaik, vagyis a kis Myers Sharol-nak az Ungren testvérekkel. Hát mi boldogok vagyunk értük. Én látom, hogy már leültek, azután hogy megvolt az esküvő, vissza és följöttek a gyülekezetbe és leültek hallgatni a szolgálatot. Ezek a gyermekek mindig benne voltak mélyen a szívembe, mert ők olyan tisztelői az Igének. Ők csak szeretik az Igét. Én nem gondolom azt így, azért ahogy az én gyermekeimnek szólítom. Én nem gondolom, hogy ők különbek bármely más gyermektől. De csak nekem úgy néz ki, én Istenre nézek föl értük.

6. A kis Bill meg akart nősülni, de attól félt, hogy neki el kell menni katonának. És volt ott másik kettő vagy három ugyanabban a helyzetben. És ezek a fiúk odajöttek hozzám és

mondják: „Branham testvér, mi nem akarunk kibújók lenni, vagy bármi, de mi szeretnénk, ha te megkérdeznéd Istent.” És elmondták, hogy szeretnének kimaradni a hadseregből, ha lehetséges, nem azért, mert ők nem akarják védeni az országot, megtesznek bármit, amit tudnak. De az a helyzet, ha el kell menniük, nekik menni kell rosszféle nép közé, ott kint (nem tudom, minek nevezik azt) PX-nek, vagy aminek hívjak és oda mennek, ahol azok a félmeztelen nők illetlenül viselkednek. Az nem keresztény fiúknak való. És így Isten megadta nekik a kérelmüket.

7. És most a kis Bill jött feleségül venni ezt a kedves kis Sharol-t, így mi boldogok vagyunk értük. És mi kívánjuk a legjobbakat nekik az Isten országában.

8. És most ez nagyon jó alkalom nekünk. Itt van egy szép vasárnapi iskola ma reggel, a gyülekezeti helyiség túlzsúfolva és ezért boldogok vagyunk. És sok alkalommal a prédikátor. Az biztat minket, amikor látjuk a népet jönni, hogy meghallgassanak téged. Azért mert tudjátok, te nem szeretnél beszélni az üres székeknek. Mi ugyan beszélnénk, ha csak egy személy volna itt. De ez jó érzés, amikor te gondolod „ha ez az egy nem érti meg, a másik majd megérti, látjátok,” És ez csinálja a különbözetet, csinálja azt dicsőségesre.

9. Most a hirdetések ezek? – na, gyorsan megemlítjük.

10. Én találkoztam Boutlier testvérrel, amikor jöttem ki és én nem láttam őt, amióta itt voltam. Én kérdeztem tőle „merre jártál?” Azt mondja, „pulyka ebédet csinálok.” És én mondtam neki, hogy én elvesztettem egy párat. Ő mondta: „Te?” Én mondtam neki: „Te egyáltalán nem változtál” és ő mondta: „Te sem”.

11. Én mondtam: „Az, valódi diplomácia.” – Én mondtam: „De te tudod, én változtam.” Én lementem 76 kilóról 65 kilóra. Hát így biztos változtam.” Minden öltönyöm egy kicsit túl nagy rám. És valaki adott nekem egy öltönyt a napokban, így azt tudom most itt használni. Ez nem csüng le a vállamon és a derekamon nem hajtódik egymásra.

12. De én magam próbálom tenni a legjobbat Jézus Krisztusnak, amíg megvan a lehetőségem, hogy csináljam. És nektek a jó gondoskodásotok!

13. Én mondtam a terembe csak most, én láttam a nagy Szentlelket eltávolítani a rákot egy nő testéből. Pontosan ott. A nő Texasból van. És a hölgy ott ül, és soha nem láttam személyt idegesebbnek, egy prédikátor felesége. Csak egy pillanattal ezelőtt. És az Úr mutatta látomásban, ahogyan ő ott ül és én látom őt. Ő fölhívott New York-ba és föl akart ide jönni. Nem volt neki csak egy öt perce, látom a férjét, aki szenved fekéllyel. És mi idézte azt a fekélyt? A feleségének a betegsége. Mindenható Isten, nyugtasd meg azt a nőt ott ülve. Ő ott ül és néz engem most. Én szintén akarom mondani neked testvér, a te fekélyed elmúlt. Látjátok? –te jobban leszel most és menj vissza az Úr munkájába.

14. Na, most amikor látsz valamit, amit az Úr csinál, te csak nem tudsz vele eltelni. Te csak akarsz menni tovább, tovább és tovább.

15. És most tegnap este nekünk volt egy nagy imaszolgálat. És az jó, az kellemes. A betegekre a kezet tenni, az egy jó dolog. Néha az az egész. És azután van némely, hogy valami van ott hátul és nem tudják elérni. És neked meg kell fognod azt a személyt, és megtudni mi az ok. Látod, ott van valami, ami megakadályozza őket, valami van az útban. És egy kis árnyék és elrebbenti azt.

16. Na, most az a kis hölgy ott egy pár pillanattal ezelőtt olyan ideges volt, gyengélkedő, szegény kis társ, még a lélegzetét is levesztette, csak kapkodott levegőért, és azt folytatta úgy.

17. Most amit csinálnod kell. Itt van egy kis felvilágosítás. Meg kell ragadni az ő lelkét, látod? És akkor te kinyújtod neki a te igazi gondolatodat. Látod, és te megváltoztatod a gondolatodat. Látod? Amikor az történt, akkor Krisztusra összpontosítod őt. És aztán ő mehet tovább. De neked meg kell, hogy változtasd az ő gondolatát. Ő nem tudja megváltoztatni magától. Ő csak fut olyan pörgésben. És neked föl kell venned azt. Most ott van egy kis valami, ami ad neked valamit… Ne próbáld tanulmányozni azt. Ne csináld azt. Csak higgyed és menj tovább.

18. Hogyan tudna az a kisbaba, fekszik ottan az anyja karjaiban, meghalva reggel 9 órától és még azelőtt az éjjeli órákban, hol volt az a kis lélek? Neked menni kell, megtalálni azt a lelket és visszahozni. És mikor látod, hogy jön vissza, akkor te fölemelkedsz az Úr nevében és hívod azt. Látod? –akkor az meg fog történni. De amíg nem csinálod azt, addig csak pazarolod a leheletedet. Az semmi, semmi titokzatos.

19. Az a megtalálja Istent és te magad állj félre az útból és engedd a Szentlelket, hogy használjon téged, bármire, amit Ő akar csinálni. Annyi az egész. A legfontosabb dolog bármely ajándékkal kapcsolatba, hogy a te saját gondolatodat félretedd és engedd Krisztust. És akkor bármit is mond Ő, ha akarod tudni, hogy Krisztus-e, vagy nem, ha csak érzékelés, hagyd magára. Ha csak indulat, hagyd azt magára. De ha az meg van írva az Igében, akkor az Isten. Mindig bírálj meg mindent, amit bármi lélek mond neked, az Ige által. Az Ige soha nem távozik attól az Igéről, ha elhagyod, te el vagy veszve.

20. Most mi itt maradhatunk délig is, csak beszélve így, gyerünk most a Bibliába és olvassunk a Szentírásból. Én szeretem Isten Igéjét. Én tudom, hogy mindnyájan szeretjük.

21. Én akartam prédikálni ma reggel, vagy beszélni. A vasárnapi iskolát tanítani, az Isten elrejtett titkairól a világ alapítása óta, amely ki van jelentve a Jézus Krisztusban. És nem volt rá lehetőségem, hogy mindent átfussak. És el is feledkeztem az esküvőről, így talán azt majd a következő alkalommal, amikor erre járok.

22. Most én fogok valamennyit olvasni három helyről a bibliából. Az elsőt én akarom olvasni a Filippi levélből. Az 1. rész 19. verssel kezdve és olvasva 22-ig. „Mert tudom, hogy ez nékem idvességemre lesz, a ti könyörgéstek által és a Jézus Krisztus Lelkének segedelme által. Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg

nem szégyenülök, hanem mint mindenkor úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben. Akár életem, akár halálom által. Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom."

23. Na, most a Rómaiakhoz írt levélben és mi elkezdjük a 8. részt és a 35. vers, amelyre építve, ahonnan veszem a leckét.

„Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?
Amint meg van írva, hogy Te éretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat. De mindezeken felettébb diadalmaskodunk az által, aki minket szeretett.
Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, amely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban."

24. Az Apostolok csel. 2:30. vers. „Próféta lévén azért és tudván, hogy az Isten nekünk esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a Krisztust, test szerint, hogy helyeztesse az Ő királyi székibe."

25. Most ez sok Szentírás volt, menni az egyik helyről a másikra a Bibliában. De mi tudjuk, ha annyi Ige Szentírás volt olvasva, mi fogunk valamit ott találni, ami fog nekünk segíteni. Most Isten segítsen minket, ahogy én szeretném venni ezt a témát ma reggel, mint az Ige abszolútja. Egy *Abszolút*.

26. Most mi, amikor én kikerestem ezt a szöveget, én megnéztem a szótárat. Én gondoltam, „mi az?" – valakik állandóan mondják, az abszolút az igaz. Abszolút, ez az. „Én gondoltam", „Mi az a szó? – mit jelent az abszolút?" És én megnéztem a szótárban, hogy megtudjam, hogy mit jelent.

27. A Webster szótár azt mondja „tökéletes, saját magában, határtalan az erejében, elsősorban végső." Látod? „Határtalan az erejében, tökéletes saját magában és valóban az végső. Amit az abszolút szó jelent.

28. Én szeretném mondani ezt és bízom, hogy ti megértitek ezeket a szavakat, mert én nem vagyok egy szakképzett pap, abban a módban és a lélektan szerint hozni egy megragadó valamit, ami megfogná az embereket. Az egyedüli, amit én csinálok, én megpróbálom a legjobbat, amit én tudok, számítva a barátokra, akiket Krisztus adott nekem és én akarom, hogy meglássák mi az én gondolatom Krisztusról.

29. Na, most minden nagy eredmény az abszolúthoz kötődik. Te nem folytathatsz életet anélkül, hogy legyen egy abszolút. Te nem érsz el eredményt anélkül, hogy az legyen az abszolút, mert az a tökéletes végső oszlop. Az a hely, ahol te odakötöd magad valamihez.

30. A napok, amelyekben mi élünk most és minden úgy bomlik fel, olyan törékeny és elromlott. Én gondolom, hogy ez az üzenet, nagyon helyén való dolog lesz, különösen keresztényeknek, amikor ők mennek át a mély vizeken most. A keresztény gyülekezet megy át a legmélyebb vízen, most az elmúlt 2000 esztendőből. Mert mi jövünk egy helyre, ahol valami be lesz mutatva a kereszténységnek. Valami, amin választaniuk kell. És én úgy gondolom, hogy a keresztény gyülekezetnek kell, hogy legyen valami, amit tudnak, amihez hozzá vannak kötve, ahelyett, hogy csak úszkáljanak körbe, mint a levél a vízen, a szélben. Amint a Biblia mondja „Kiket ide s tova hány a hab, és hajt a tanításnak akármily szele…” A szél jön és elfújja a kis levelet ebben az irányban és egy másik szél jön, az északi szél, a déli szél a keleti szél és a nyugati szél. Te soha nem fogsz jutni sehova, te nem vagy állandó (stabil). A keresztény életnek stabil életnek kellene lenni. Annak úgy kellene lenni, hogy az valami, az a legfontosabb, te hozzá vagy kötve, az több mint az élet maga.

31. És neked kell valami, amihez hozzá vagy kötve. Valaki hozzá van kötve az üzletéhez. Valaki hozzá van kötve a családjához. Valaki hozzá van kötve egy hitvalláshoz. Valaki hozzá van kötve a hadsereghez. Nekünk van különféle dolgunk, amihez hozzá vagyunk kötve. De én gondolom, mintegy keresztény, nekünk oda kell kötődni, ahol mi tudjuk, hogy az igazi. Mert te talán a családodhoz vagy kötve és a te feleséged elhagyhat téged. te talán hozzá vagy kötve a hadsereghez és te talán meghalsz. És te talán hozzá vagy kötve másféle dolgokhoz és annak van vége. De kell, hogy legyen ott egy végső kikötő oszlop. Annak ott kell lenni valahol, ahova az ember odakötődik. Az ő örök célállomásához (rendeltetési hely). Mert ha te fogsz bízni a te munkádban, amikor a te munkád befejeződött, azzal vége. Amikor a család elvitetik, azzal befejeződött.

32. De csak egy dolog van, amit én gondolok, hogy az a végső kikötőoszlop. És én hiszem, hogy Pálnak volt az ő életében a kikötőoszlopon a hit. És én szeretnék mellé állni, ha mi nevezhetjük úgy és beszélni arról a kikötőoszlopról. Ő azt mondta: „Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” Na, most Krisztus volt Pálnak az abszolútja (vagy végérvényessége, vagy tökéletessége). Az volt az ő kikötőoszlopa. Az volt az övé. Az volt a vége minden érvelésnek. Az volt Krisztus az ő kikötőoszlopa.

33. Pálnak nem volt mindig ez a kikötőoszlopa, ő hozzá volt azelőtt kötve a farizeusokhoz. És ő neki meg kellett, hogy legyen a kiképzettsége és tanultsága, így azok befogadták őt és megengedik neki, hogy oda kösse magát az ő oszlopukhoz. De egy nap az úton volt Damaszkusz felé és találkozott Jézussal, szemtől szembe. És attól fogva elszakította magát az ő farizeusi kikötőoszlopától. És újból kikötötte magát ahhoz a Jézushoz, akit ő tudta, hogy meg volt feszítve, meghalt és föltámadott. Pál tudta ezt, mert találkozott, megismerkedett a személlyel. Az megváltoztatta őt rögtön. Ő soha nem volt ugyanaz, attól kezdve. Ő nemcsak a könyvet ismerte meg, ő nem egy hitvallást ismert meg, ő

megismerkedett a személlyel, Jézus Krisztussal. „Ki vagy Uram?” Ő azt mondta „Én vagyok Jézus.”

34. Gondolkozzunk azon az elbeszélgetésen, egy pár percre. Én hiszem, hogy Pál őszinte ember volt. Mivel ez vasárnapi iskola, mi úgy akarjuk tanítani, mint vasárnapi iskolába. Én hiszem, hogy Pál nagyon mély és őszinte ember és nem volt ő semmi különlegesség, ami megkülönböztette volna bárki mástól.

35. Mindazok a próféták, csak emberek voltak, mint mi vagyunk. A Biblia azt mondja Jak.5. „Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű,” és ő is volt lent és fönt, kint és bent. „És imádsággal kéré ne legyen eső.”

36. És Pál ugyanaz a fajta ember volt, mint mi vagyunk, neki is volt nyugtalanságai, bizonytalanságai. És ő becsületes ember volt. Ő járt az egyik legelőkelőbb vallásos szektába, ami létezett a földön. És ő belőle lett volna annak a szektának a tanítója egy nagy tanító alatt tanult, akinek a neve: Gamáliel volt. Aki a legnagyobb tanítójuk volt abban az időben. Az ő szülei látták, hogy van valami a Pál életében és így elő segítették, dolgoztak keményen, hogy elküldjék iskolába, hogy ő megtanulhassa az összes Isten törvényeit. És a mély őszinteséggel ő hitt minden egyes szót.

37. És ő hallott erről az alsó osztályú népről és nekik volt egy un. próféta, aki által volt ez a csoport, aki Galileába nevelkedett, aki állítólag csodákat cselekedett és gyógyította a betegeket. De az ő szektája, ahova ő tartozott, nem fogadták el ezt az embert, mint prófétát, ezt a Názáreti Jézust, mert Ő nem azonosította magát ő velük. Így Pál nem mehetett oda, mert az ő saját szektájának a népe nem hitt abban. És azok figyelmeztették őt az ilyesmi ellen.

38. És mivel Pál becsületes volt, azt gondolta, „ha ez nem Istentől van és az én gyülekezetem mondja: az nem Istentől van, akkor csak egy dolog van hátra, meg kell szüntetni.” S mondta: „Elsöpörni az útból, mert csak akadály lesz az egy daganat lesz, rosszakaratú” az ő szektájának a hite ellen. Így ő elhatározta a szívében, hogy ő elindul és kivágja ezt a „rosszakaratú növést.” Ahogy ő nevezte vagy az ő gyülekezete nevezte, kivágja az ő előkelő csoportjától.

39. Egy nap levelekkel az ő zsebében a főpaptól, a letartóztatására azoknak az embereknek, akik abban az állapotban vannak, mert az volna a kihágás, amire Pál indult. Ő az ő útján volt a város felé, aminek a neve: Damaszkusz. Már Jeruzsálem körül lecsillapították őket. Így már ő megkövezte Istvánt és Pál köveztette meg őt, adta a bizonyságát és a felső ruhákat. Most ő menne ide le és csinálná ugyanazt és megszüntetni ezt a nagy akadályt.

40. De kb. biztosan úgy dél felé, úgy tizenegy óra tájban, tizenkettő felé, ő le lett sújtva. És mikor lent volt, ő fölnézett és ott volt egy világosság előtte. És a hang jött ki ebből a

világosságból, mondván „Saul, Saul” egy kérdés „Mit kergetsz engem?” Na, most Pál tudta, vagyis Saul jobban mondva tudta azt, hogy az ő népe követte ezt a világosságot, azóta mióta kijöttek Egyiptomból.

41. Láttátok ti valamikor a Lamsa fordítását a Bibliának? A régi zsidó élen az Istennek a háromszögű világosság, többé vagy kevésbé olyasmi, mint az az a három jellemző tulajdonsága Istennek, egy Istenségben. És ez a háromszögű világosság a három egyben. Mivel egy Isten, a zsidóknak volt jelül az Istentől a világosság.

42. És mikor Mózes találkozott vele a bokorban, akkor Ő azt mondta: „Én Vagyok” amely megmarad ugyan annak három; tegnap, ma és mindörökké még mindig ugyanaz az Isten. És Mózes találkozott vele az égő bokornál. Ő világosság volt. És amikor vezette ki az Izráel gyermekeit a pusztából, Ő volt a szövetségnek angyala, amit Mózes hit által látott és elhagyta Egyiptomot, nagyobb gazdagságnak tartotta Krisztus gyalázatát, mint az Egyiptomi kincseket. Hit által Mózes látta azt, hogy az Krisztus volt a felkent. És az a Kenet egy valami, emberen volt, de az volt Tűz Oszlop formájában. Látod?

43. És azután ugyanaz a kenet lejött az Ő keresztelkedésekor és belement Krisztusba és benne lakott. János tudta, hogy az Ő. Ő mondta: „azon” Akin te meglátod a Lelket, amely kivezette őket Egyiptomból a pusztában és a pusztából az Ígéret földjére, azon, akin te látod ezt a háromszög formáját Istennek lejönni és megmaradni rajta, Ő az az „Egy”, Aki meg fog keresztelni a Szentlélekkel és Tűzzel.”

44. Na, most Pálnak nem volt –ez a megtiszteltetés, hogy ezt látta volna már. De hogy tisztább legyen neked az is. Nagyon meg voltak tiltva, hogy meghajoljanak a bálványnak, vagy bármi ahhoz hasonlónak. Na, most amikor ő látta ezt a nagy Világosságot, ő tudta azt, hogy az az Úr volt. Az Úr Szava azt jelenti „tulajdon /jog/ fennhatóság.” Ő nem nevezett volna bármit „Úr”-nak. Az a rendíthetetlen zsidó, amikor ő tudta azt, hogy az a Lélek. De figyeljétek ő tudta azt, hogy ugyanaz a Tűzoszlop, amely vezette az ő népét. És akkor ő visszaszólt „Uram, Ki vagy Te? Ki vagy Te?” Én akarom tudni ki vagy Te? Te találkoztál Mózessel abban a névben, hogy „Én Vagyok” De most itt megállok ezzel a gondolattal egy percre.

45. Jézus, amikor Ő itt volt a földön, Ő föl volt kenve AZZAL, amit ők láttak, figyeld Ő mondta: „Én jöttem Istentől.” A Lélek világossá tette a Tűzoszlopot és „Én visszamegyek Istenhez.” És Ő testé lett azért, hogy meghaljon a mi bűneinkért. Azután az Ő halála, eltemetése, feltámadása után és felemeltetése, azután Ő fölemeltetett a 40. napon. Ő fölemeltetett és az 50. napon Ő visszajött a Tűzoszlop formájában a nép közé és szétválasztotta Magát, mint tüzes nyelvet és rászállt ott minden egyesre. És akkor Ők ott mind beteltek telve Szentlélekkel és elkezdtek beszélni más nyelveken, ahogy a Lélek adta nekik szólniuk.

46. Látjátok, Isten szétosztotta Magát, Isten először a nagy Tűzoszlopban, Isten kinyilatkozott az emberi testben. Most Isten szétválasztotta Magát, az Ő népe között. A Tűzoszlop felbomlott és ült minden egyesre. Mint a tűz nyelvei a lángnak több ágú nyelv, mint tűz ült ott minden egyesre. És ők mind be voltak telve azzal és elkezdtek beszélni nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólniuk.

47. Na, most ti látjátok, mi nem egy szétválasztott nép vagyunk, nekünk egységben kell lenni, mert mindannyian személyenként az Istennek egy része. És nekünk össze kell járni és akkor a Tűzoszlop kimutatja Magát az egészben, a teljességben, amikor az Ő gyülekezete együtt ül menyei helyen, akkor az Isten erejének teljessége az Ő gyülekezetében van. Minden egyesüknek van lelki ajándéka és lelki szolgálata, gyertek össze, hozzátok azt a Tűzoszlopot vissza újból.

48. És Pál felismerte azt az Urat. És ő mondta „Uram, ki vagy Te, ha én, üldözlek Téged?”

49. Ő mondta „Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. Nehéz néked az ösztön ellen rugódozni.”

50. És meg lett mondva neki, hogy keljen fel és menjen be az utcába, aminek a neve „Egyenes”. És ott volt egy próféta, aki oda lett küldve, akinek a neve Anániás volt. És látott látomást és megkeresztelte őt. És ő azután lement Arábiába három esztendeig, hogy tanulmányozza a Szentírást és meglátni mi az a Tűzoszlop, amely megjelent neki.

51. Na, most mi látjuk, hogy Pál a hátralévő életében azt vette kikötőoszlopának. Ő találkozott Istennel szemtől-szembe és Istentől kapott felhatalmazást. Micsoda kikötőoszlop. Micsoda Abszolút! Az volt a vége minden vitatkozásnak. Az volt a vége mindennek Pál részéről. Minden küzdelem, minden elmúlt. Én nem törődök vele mit mondtak a farizeusok, vagy a szadduceusok, vagy bárki más mit mondott. Ő találkozott Istennel, bebizonyítva az Ige által, az elintézett mindent. Az volt az élete végéig. Mert ő látta Istent bebizonyítva és be lett bizonyítva ő neki, hogy az Isten volt az Ige által. És az alakja és formája által, amibe Ő volt. És a hallható hang által, amely beszélt neki pontosan, ami volt. Na, most az egy nagydolog volt. Nem csoda, hogy ő tudta mondani Agrippa előtt. „Azért Agrippa király nem levék engedetlen a mennyei látás iránt.” Ő ahhoz kötődött. Ott volt valami valódi, valami, amit ő tudott, valami, amit senki sem vehet el tőle.

52. Na, most ma, ha mi bízunk csak az iskolázásban vagy a mechanikai modern tanulástan, hogy megmagyarázza a Bibliát, akkor mi kaptuk azt csak az észbeli felfogásból. De nincs olyan ember, akinek jogában van prédikálni az Evangéliumot anélkül, hogy Ő szemtől-szembe jött vele.

53. Mint Mózes a sivatag háta mögött nem számít milyen tanult volt, bármi történt is vele az ő félelme és nyugtalansága megszűnt, mert ő állt a Szent Földön Istennel, amit senki sem tud tőle elvenni.

54. És minden férfi és nő, akinek van tapasztalata Istennel, találkozott ugyanezzel a Tűzoszloppal, a te szívednek mélységében. ”Ott nincs teológus, se ördög, se semmi más.” Pál azt mondja: „Sem jelen, sem jövő, sem halál, betegség, nyomorúság nem tud elválasztani minket az Isten szerelmétől, amely Jézus Krisztusban van.” Az a kikötőoszlop. Te tudod valami történt. Nem számít hány természettudós jön és mondják ezt, vagy mást, te kikötöttél. Te és Isten eggyé lesz. Ő te benned van és te Ő benne. „Azon a napon, ti megtudjátok, hogy Én az Atyában vagyok és az Atya Én bennem. Én ti bennetek és ti Én bennem.” Ti Őhozzá vagytok kötve.

55. És Pálnak volt egy Krisztusban központosított élete. Ez egy másfajta élet volt, mint ami egyszer volt neki. Neki egyszer volt egy tudományos felfogása, de most van neki a Krisztusban központosított élete, az Abszolút. Nem számít mennyit tudott volna neki Agrippa beszélni. „Te megőrültél Pál, te elvesztetted az elmédet. Te túl sokat tanultál.” Ő pedig mondta: „Én nem vagyok bolond.”

56. Azután hozzáért Agrippához, olyan hatással, amíg azt mondta: „Majdnem ráveszel engem, hogy kereszténnyé legyek.”

57. Pál mondta: „Én kívánom Istentől, hogy lennétek olyanok, mint én vagyok e bilincsektől megválva.”

58. Az csináltat veled dolgokat, amikor teneked van a Krisztusban központosított életed, mint Pálnak volt, amit te általában nem csináltál volna. Na, most nézzük: Szokás szerint az az ember /Pál/ tanítva volt a Szentírásra és a dolgokra és normális körülmények között ő követte volna azt az utat, amire tanítva volt. De amikor ez történt és Krisztust tette az ő abszolútjává, vagyis „végérvényessé” az ő alapvetőjévé, véglegessé, akkor az volt egy más élet. Ő különbözően cselekedett. Ő őrülten csinált dolgokat, ahhoz képest, amire egyszer tanítva volt. És az ugyanazt fogja csinálni.

59. Ha a gyülekezet eltávolodna attól a gyülekezeteknek a tanácsától és visszatérnének, és Istennek Igéjét tennék a végleges dolognak, az Isten Igéjét tennék a kikötőoszlopuknak, az megtartaná őket. De azok oda kötik magukat az ember általi véghezvitelhez és határozottan össze fog omlani. Hát a Biblia azt mondja, hogy azt meg fogják csinálni. De ott lesz a menyasszony, amely ki van választva a világ teremtése óta az oda lesz rögzítve ahhoz a kikötőoszlophoz.

60. Én látom az Örökkévalóságot, mint hajnalhasadást lejönni az időtartalomban az Éden óta. És amikor lejött, ott követte a vérnek egy vonala, mind végig föl a Golgotára és a Golgotától össze volt kötve ezzel a vonallal és ment ehhez a kikötőoszlophoz, Jézushoz. És egy napon, amikor Ő jön, hogy magához vegye az övéit, minden egyes személyt, akik ehhez a véglegeshez vannak kötve, föl lesznek emelve az Örökkévalóságba. Miért? Azok ott voltak az Örökkévalóságban állandóan. Azok ott voltak előre elhatározván az

Örökkévalóságban. Azok egy része Istennek… Azok ott voltak az Ő gondolatában, a kezdetben. És amikor az a nagy kötél föl lesz húzva, a vonala a vérnek az a jelkép, amelyről már beszéltem, amikor az följön a földről, mindenki, aki benne volt foglalva abban a vérben, újból vissza lesz helyezve az Örökkévalóságba. De az egyedüli út, ami lesz hozzá lesz kötődve ahhoz az abszolúthoz, Jézus Krisztushoz. Az az Abszolút! Nem embernek a teljesítése. De Isten föltámasztotta Őt a halálból és Ő az abszolút. És mi tudjuk, hogy Ő él, mert itt van Ő mi velünk az Ő feltámadásának az erejében, csinálva ugyanazt, amit Ő csinált, amikor itt volt Ő a földön.

61. Én oda vagyok kötözve ahhoz a véglegeshez az a vége minden küzdelemnek. Én hozzá vagyok kötődve. az az én életem. Én egy bűnös voltam, amikor Krisztus megmentett engem. Én találkoztam valamivel. És azóta az én belém költözött. Az a változás és én hozzá vagyok kötve. Mindaz, ami én vagyok, az pontosan oda van kötve és akkor Isten szétválasztja az Ő életét és megengedi, hogy én Ő benne éljek és Ő én bennem és akkor mi kikötöttünk.

62. Az nem tesz semmi különbözetet, hogy mások mit akarnak hinni. Az egyéniségnek… te hozzá vagy kötve ahhoz. (Branham testvér mutatja a Bibliát.) Az a te véglegesed. Az az utolsó szó. És akkor, ha Ő az az Ige, akkor ez biztos az utolsó szó. Ez el kell, hogy döntse azt. Bármit mond az, az a skarlátvörös fonál, az a Krisztus és bármi ellentétes azzal és nem tudok arról semmit. Az az, amit mi akarunk tudni mit, mond ez az Ige, mert én Krisztushoz vagyok kötve és Krisztus az Ige. Te megértetted ezt? [A gyülekezet felel: „Ámen”.]

63. És az a része az Ő Igéjének, amely adatott e mai napra és az Ő Szentlelke azért is van bebizonyítva, azt a részét az Igének.

64. Mint ahogy volt az Ő születésekor. Ézsaiás 9:6. mindvégig a Szentírásban. Minden, ami Ő róla volt mondva, az ott beteljesedett. A Lukács könyvében ott mi látjuk azt. Ő volt a vég, Ő volt a vége a prófétálásnak is, Ő magáról. Ő betöltötte azt a történelmet, a Zsoltárokat, mindent az Ótestamentumban, amely Ő róla beszélt, ott az be volt teljesedve. Azaz véglegessé vált. Az a kikötőoszloppá vált az Isten Igéjének abban a korszakban.

65. És a valódi újjászületett népség ebben a korszakban, akik be vannak telve a Szentlélekkel. A kikötőoszlopa ennek a Szentírásnak, amelynek be kell teljesedni ezekben az utolsó napokban. Ezek véglegesek. Az az Isten véglegese, mert az az Ő Igéje és az Ige a Krisztus a kikötőoszlop. Olyan nem létezik, hogy ettől te eless. Az a valami tart téged.

66. Amint mondtam, megcsináltat veled olyasmit, amit te általában nem csinálnál. Az csináltatott Pállal olyasmit, amit Pál általában nem csinált volna. Az csináltatott Mózessel olyasmit, amit Mózes magától nem csinált volna. Az, csináltat minden férfivel és minden nővel olyasmit, amit maguktól nem csinálnának. Az egy valami, akihez te oda vagy központosulva. Az egy valami, az te neked a stabilizátorod.

67. Az a horgony a hajónak. A hajó hozzá van kötve a horgonyhoz, a vihar idején. És ha Krisztus a te abszolútod, te oda vagy kötve Ő hozzá. A veszély idején a hajó, ha engeded, hogy himbálóddzon, az belehimbálódzik a sziklába. De mit csinálnak, leengedik a horgonyt. A horgony kutat, amíg belekapaszkodik az alapsziklába. És a hajó ki van kötve a horgonyhoz. Az az abszolútja a hajónak.

68. És az újjászületett keresztény hozzá van kötve Krisztushoz és a Biblia a horgony. Az a dolog, amihez mi hozzá vagyunk kötve. Hagyd a szervezetet, hagyd a különböző dolgokat, hagyd a tudósokat, a tanítókat, mondani bármit, amit akarnak. Amíg ez az Ige mondja azt és ígéri azt, mi hozzá vagyunk kötve ahhoz. Ott van valami, ami nem enged el minket attól. Az úgy van. Az igazi újjászületett keresztény, azok megmaradnak azzal az Igével. Ha azt mondja: hogy csinálj egy bizonyos valamit, és hogy hogyan csináld, nekünk azt úgy kell csinálni. Nem számít, hogy bárki más mit mond az, amit Isten mondott. Mi hozzá vagyunk kötve ahhoz a Krisztushoz összpontosított élet. Krisztus újból az olyan, mint az északi csillag.

69. Tudjátok, a föld forog körbe. És a csillagok valóban az, amit látsz, mint az esti csillag az ugyancsak a reggeli csillag. A föld csak körbe fordul ahhoz. Az elmozdul azoktól a csillagoktól, kivétel az északi csillag. Te nem állíthatod az iránytűdet az esti csillagra, hogy eljuss valahova, mert a következő reggel mi történt? Az esti csillaggal nyugaton vagy és a következő reggel te keleten vagy. Látod? Te nem csinálhatod azt. De te beállíthatod az északi csillagra. Ámen – és tartsd azt pontosan középen. Te ki fogsz jönni.

70. És az, ami a Krisztusra összpontosított élet az. Amikor te el vagy veszve, Ő a te északi csillagod. Aztán, ha Ő az északi csillag a Szentlélek az iránytű és az iránytű csak az északi csillagra mutat. Az nem fog mutatni a hitvallásra, vagy felekezetre. Az nem fog mutatni érzésre vagy bármi is az. Az megmarad állandóan az északi csillagon. Ő a te északi csillagod. Amikor te el vagy veszve, te talán elmozdulsz a felekezettel és ahhoz hasonló. De az iránytű a Szentlélek vissza fog irányítani pontosan egyenesebb Igéhez, amely Krisztus és megtart téged rendületlenül. Köss ahhoz ki.

71. Mi volna, ha nem volna északi csillag? Hogyan találná meg az útját az ember a ködös tengeren? Mi volna, ha nem volna Szentlélek, hogy irányítson téged az Isten Igéjéhez, hogy nyilvánvalóvá tegye azt és bebizonyítsa azt. Mit csinálnánk mi ebben az órában? A Szentlélek csak az Igére mutat, irányít. „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével.” Nem egy részével az Igének, hanem minden Igével, mind az egésszel. Minden Igével, amely az Isten szájából származik, azaz mi által az ember él. Ő a te abszolútod, a te életedben. Ő ugyancsak a te északi csillagod.

72. Tudjátok, nekünk kell lenni valakinek, egy más valaki, aki eldönti a végét a viszálynak.

73. Tudjátok volt olyan idő, amikor asztal illem azon függött, amit a nő mondott. Én úgy hiszem, ennek a nőnek Poost Emily volt a neve. Én lehet, hogy tévedek abban. Én gondolom az volt. Poost Emily. Az nem számít, ha Emily P. azt mondta „vedd föl a késedet és egyél babot azzal." Az volt az asztal illem. Miért? Ő volt az abszolútja az asztal illemnek. Az úgy van. Ha ő azt mondta: „Edd azt a te kezeddel" te etted a te kezeddel. Miért? Ez a nemzet őt tette az abszolúttá az asztalillemnek. Igen.

74. Volt egy idő, amikor Németországnak volt egy abszolútja és az volt Hitler. Az volt az abszolút. Nem számít bárki más mit mondott, amikor Hitler azt mondta „csináld" te csináltad. Te jobb, ha megtetted. Ő volt az utolsó szó. Hitler volt.

75. Volt egy idő, amikor Rómának volt egy abszolútja és az Mussolini volt, a diktátor. Egy ember oda jött hozzá a kocsival, egy perccel hamarabb neki, ő agyonlőtte a kocsiba és kidobta és azt mondta: „én nem mondtam, hogy egy perccel előbb én azt mondtam: itt legyen időben. Az abszolút! Bármit is mondott, nekik meg kellett csinálni. Annak fordulni kellett. Ő azt mondta, ő megtanulná az egész világot fordítani az ő szavával. Az forog az Isten Szava által.

76. Volt egy idő, amikor Egyiptomnak volt egy abszolútja. Az volt a Fáraó. Én voltam Egyiptomba egyszer, csak megnézni azokat a helyeket. És le kellett ásni 6 méterre, hogy megtalálják a trónt, amelyen ültek, a Római császár, amikor Rómába voltam és lent Egyiptomba.

77. Látjátok, az mind visszatért a történelem porává, mert az a rosszfajta abszolút volt. Az igaz. Az rossz. Az összeomlik. Az emberi csinálmányú abszolút volt. És minden emberi csinálmányú abszolút és minden ember csinálmányú eredmény a porba kell menni. Annak a porba kell mennie. Az a hamisfajta és így összeomlik.

78. Csak gondoljunk a mi nemzetünkre. Amikor mi bajba kerülünk, ha valaki csinál valamit és azt bírálják itt a városban a kisebb bíróságon, valami rendőrségi bíróság s onnan megy tovább és végül az megy a legfelsőbb bíróságra. A legfelsőbb bíróság a nemzet abszolútja. Az eldönti. Ha most Kanadában a mi barátaink Kanadából mennek, a kanadaiak mehetnek a királynőhöz. De az Egyesült Államokban a legfelsőbb bíróság van, az az abszolút. Néha mi nem szeretjük a döntésüket, de nekünk arra kell hallgatni mindenképpen. Igen. Mi nem értünk vele egyet, mi nem szeretjük a döntésüket néha, de az az abszolútja ennek a nemzetnek. A nemzet ahhoz van kötve. Az a vége minden vitának. Amikor az a legfelsőbb bíróság azt mondja, „te bűnös vagy" te bűnös vagy, nekünk kell, hogy legyen az, ha az nincs nekünk nem volna nemzet. Mi volna, ha nekünk nem volna valami olyasmi? Természetes, mindenre van abszolút.

79. A labdamérkőzésnek is van egy abszolút. Az a bíró. Úgy van. És ha ő azt mondja: „mellé ütés" akkor az az. Nem számit, mit gondol, mit gondolok vagy, ahogy én láttam, ahogy te láttad, az számit, amit ő mond. Az az abszolút. Ha ő azt mondja mellé ütés,

neked bele kell egyezni, mert az úgy lesz elvégezve; mellé ütés. Mi volna, ha nem volna ott bíró, ki volna a jogos? Az egyik azt mondaná az mellé ütés volt, a másik azt mondaná, az nem volt. Az csak a labda volt, s így tovább. „Ott volna egy zűrzavar.” Nem tudnád, hogy mit csinálj.

80. Ott kell lenni valahol, hogy valakinek a szava a végleges. Ámen. Én igazán jól érzem most magam. Dicsőség. Halleluja! Ott kell lenni valaminek, ami végérvényes. Én olyan boldog vagyok ezért. Ó most ott valaki mondhatná „az bűn” – vagy „az nem bűn.” Én nagyon boldog vagyok azért. Én boldog vagyok, hogy van abszolút. Nincs vita, nincs szükség vitára. A bíró azt mondta, mellé ütés, akkor az az. Jegyezd föl a gondolatodba, hogy az „mellé ütés” és menj tovább. Amikor Isten mond, bármit az úgy van. Nincs szükség vitatkozni arról, az az ami. Ő mondta úgy. Az a kereszténynek az abszolútja az, úgy ha ő keresztény. Isten mondta: „csináld azt így.” Azt úgy kell csinálni. Nincs vitatkozás. „Hát” mondja „az nem” semmi más erről. Így mondta Isten az el van intézve. Az az abszolútja az igazi hívőnek. Igen.

81. Mi volna, ha nem volna valami ilyesmi, hol volnánk mi? A metodisták volnának az igazak, a baptisták, a reformátusok, a lutheránusok, vagy melyik lenne az igazi? Látjátok, mi volna, az az oka, hogy zűrzavar volna. És az az oka, azok elszabadultak attól az abszolúttól az az oka, hogy elkóboroltak azokkal a csillagokkal.

82. De van ott egy abszolút. Ott kell lenni egy abszolútnak. Ott muszáj lenni egy abszolútnak, és ott van egy abszolút. Az az, igen. És amit más mond, az nem számít. Igen.

83. Na, most ha nem volna bíró a labdamérkőzésen, mindenki húzná egymás haját, civakodnának és verekednének. Látjátok? Az az oka, hogy nekünk szükségünk van egy abszolútra a kereszténységünkben. Megállítani a hajhúzást és a civakodást és a verekedést. Látjátok? Az Ige azt mondja és az eldöntötte. Ne tegyél hozzá és ne vegyél el belőle. Csak hagyd úgy, ahogy az van.

84. Tudjátok, a közlekedési forgalomnak is van abszolútja. A közlekedési jelkép a stop-lámpák. Mi van, ha az egyik reggel az nem működik? Ó nekem! Voltál te valamikor olyasmiben? Én voltam. Nem kételkedek, hogy bármelyik kocsivezető volt. Mi van, ha a stop-lámpa nem működik? Akkor mindenki zúgolódik. Ottan a kocsivezető, az egyik azt mondja „én voltam itt először” –a másik azt mondja: „nekem menni kell munkába!” Ó nekem! Azok a nők fenyegetnek a retiküljükkel és a férfiak verekednek ököllel és te látod a nagy zűrzavart. Ott kell lenni egy abszolútnak, ami azt mondja. „Ez így van.” És az úgy van. Amikor az a lámpa azt mondja „stop” az azt jelenti, stop! Amikor azt mondja „mehetsz” az azt jelenti, mehetsz! Ha az nem az, akkor te bajba vagy.

85. És ez úgy van a keresztény életben. Van egy megállóhely és van egy menethely. Isten Igéje az az abszolút. A Krisztus. Igen.

86. Ha a forgalmi lámpa nem működik, akkor lesz egy forgalmi föltorlódás. És gondolom, az van nekünk most, ott volt a vallásos főhelyeken ma egy forgalom összetorlódása a hitetleneknek, akik hívőknek mutatják magukat és minden más összetömörültek. Ott csak van egy forgalmi tömörület. Miért? Azért, mert nincs nekik meg az abszolútjuk. Az egyik azt mondja „hát mi…" mi vagyunk az abszolút. A másik azt mondja „mi vagyunk az abszolút!"

87. Isten az abszolút! Ő azt mondta: „Legyen minden abszolút, ami másképpen van, mint az enyém, hazugság. Az enyém az igazság!" Így itt van az abszolút, a kereszténységnek. Az a vége minden vitának. A Biblia így mondja, az igazzá teszi azt. Igen. Mindennek kell, hogy legyen abszolútja.

88. Valakik csak szeretik a gyülekezetet ma, a legtöbb gyülekezetnek megvan a saját abszolútja. Minden egyes gyülekezetnek megvan az ő sajátja, valami olyasmi, mint a bírák napjaiban. Minden ember úgy csinálta, ahogy ő legjobbnak látta. De az nem volt jó. Látjátok, az volt, amikor Isten Igéje és a próféták nem voltak. Az Ige az abszolút. Azoknak volt a saját abszolútjuk. Mindegyik azt mondja, ő az igazság és az út. „Mi vagyunk az igazság és az út."

89. De Jézus azt mondta, Ő volt az igazság és az út. „Az út, az igazság és az élet!" Úgy van az? Hát akkor Ő az Ige, így ott van az abszolút. És a felekezetnek az abszolútja az semmi, az hamis, engedd el.

90. Na, most az ember azt jól csinálja a saját szemébe. De Istennek van egy útja, ahogy azt neki kell csinálni. Látjátok, amikor Isten és az Ő Igéje és az Ő prófétái nem voltak jelen, minden ember úgy csinálta, ahogy ő akarta csinálni.

91. És az, ami van ezekben a napokban, minden egyes azt mondja. „Én ehhez tartozom." Keresztény vagy te? „Én református vagyok." Keresztény vagy te? Én kérdezem tőled! Egy nő azt felelte: – Én tudtodra adom, hogy én minden este gyertyát égetek." Egy másik ember azt mondta: az imasorba, amikor imádkoztam, – én kérdeztem tőle, hogy keresztény-e, azt felelte „én amerikai vagyok, hogy mered!" Mintha annak valami köze volna ahhoz. Látjátok? Ők a nemzethez vannak kötve. A mások oda vannak kötve egy szervezethez, tanításhoz.

92. De a keresztény, ami azt jelenti „Krisztusra hasonló" és az egyedüli út, hogy Krisztushoz légy hasonló, az hogy Krisztus az Ige te benned legyen. Az a végleges. Igen. Én láttam ezt, mielőtt megtértem. És én boldog vagyok, hogy Isten megfogott magának, mielőtt a gyülekezet tette volna.

93. Egy kedves baptista prédikátor Naylor testvér, ő a dicsősségben van ma, ő eljött hozzám, ő beszélt nekem. És nagyon sokan beszéltek nekem, amikor én próbáltam megtalálni Istent. A szombatista prédikátor akarta, hogy álljak be oda és így tovább. De

én láttam azt, ha én keresztény leszek, én nem mondhatom „na, most én szombatista vagyok.” Na, most az jól van. „Én baptista vagyok. Az jól van.” –De én akartam egy kicsit biztosabbat, mint az. Én nem bízhattam, mert minden egyes ingadozott.

94. Én gondoltam. „Ott van valaki, valahol, neki kell, hogy legyen valami, ami igaz, valahol.”

95. Így nekem szükségem volt az abszolútra, így én elfogadtam egyet, Isten Igéjét. Így én olvasom az Igében, hogy Ő az Ige. János „Én ezen az abszolúton, Én fogom fölépíteni az anyaszentegyházamat.” Az igaz, így én elfogadtam Őt az Ő Igéjében. Jel. 22:19. Azt mondja: Ha valaki elvesz egy szót ebből, vagy hozzáad egy szót.” Az az abszolút. Az a vége minden versengésnek. Ez az abszolút. „Bárki elvesz akármit ebből, vagy hozzáad bármit.” Isten azt mondta: „Én ki fogom venni az ő részét az Élet Könyvéből.” Így az kellett, hogy legyen az abszolút. És Jézus mondta azt: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.” Akkor én megtudtam ezt „minden Ige” kellett, hogy legyen mondva: „parancsra új parancs, szabályra új szabály.” Annak úgy kell jönni, ahogy írva van!

96. Azután Ő azt mondta: „Ha ti Én bennem maradtok, Ő az Ige. Az Én beszédeim bennetek marad, kérjetek, amit csak akartok.” Én tudtam akkor, ha kereszténység volt az Isten Igéje, és Ő volt az Ige és az által hogy elfogadod az Igét, az Ige él ő rajta keresztül, akkor tudtam, ha ti Én bennem maradtok és az Én Igém ti bennetek, kérjetek, amit csak akartok. És ha ti az Igében vagytok, és az Igének egy része, akkor te csak azt fogod kérni, amit az Ige mond neked, hogy kérjed. Ismerd föl a napot, amelyben te élsz. Akkor kérjed az szerint.

97. Így azért menjünk vissza a témához… Beszéljünk erről most személyesen. Én ki vagyok kötve. Én kikötöttem Jézus Krisztushoz, Ő hozzá az Ő Igéje által, Ő az én abszolútom.

98. Én rájöttem arra, hogy mindazok a felekezetek és azok, nekik megvolt az abszolútjuk. Minden egyes, minden egyes, nekik megvolt az ő abszolútjuk.

99. A katolikusok, amikor a pápa mond valamit, az az. Az az abszolútja a katolikus vallásnak. Én nem bánom mit mond a pap, mit mond a püspök, mit mond a hercegprímás, amikor azt a pápa mondja, az az. Az az abszolút, az tökéletes.

100. A metodista gyülekezetben és nagyon sok protestáns felekezetben, amit a püspök mond, az az abszolút. Az az, amit a hitvallás mond. Az az abszolút.

101. A pünkösdieknél, amit az elnök mond, attól függ, hogy jöhet-e vagy nem egy bizonyos személy prédikálni. Az az abszolút. Ha te nem egyezel a szavával, akkor te ki vagy rúgva a szervezetükből. Látjátok? Az Ige nincs figyelembe véve egyáltalán. Látjátok? Te megtalálod ezeket az abszolútokat, minden egyesnek megvan a saját abszolútja.

102. Ti tudjátok, én nem mondom ezt szentségtörésnek. Én az igazságért mondom. Én úgy érzek, mint ahogy Pál érzett, amikor ő mondta: Ap.cs.20.24-ben. „De semmivel sem gondolok. – mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint a megfeszítettről.” Engem nem zavarnak ezek az abszolútok. Lehet az pápa, püspök, vagy elnök, vagy tanácsadó, vagy rendszer, vagy bármi is az, egyik sem fog engem elmozdítani. Én nem törődök vele, ha azt mondják: „hát mi – nem fogunk…” Az, nem csinál semmi különbözetet. Én nem végeztem, hogy egyébről tudjak, csak Jézus Krisztusról. Az Ő Igéje be van bizonyosodva mi közöttünk. Én ahhoz hozzá vagyok kötve. Én bele vagyok horgonyozva abban.

103. Amikor Pál azt mondta: „Amióta én találkoztam Ő vele az úton, én megfordultam… Ő kiegyenesített engem.”

104. Ó én, hogyan kiegyenesített engem! Micsoda egyenesítést kellett Ő neki én rajtam végezni! De mióta Ő kiegyenesített engem, én Ő hozzá kötődtem. Én látom, hogy az Ige az igaz volt, minden annak ellenkezőjéül van, az hibás volt.

105. Tudod mit? Neki volt célja az én megváltásomban. Neki volt célja a te megváltásodban. És én elhatároztam, az Ő kegyelme által az Ő akaratát cselekedni. Az okát, amiért Ő csinálta én nem tudom, miért csinálta.

106. „Nem lehet hozzáadni, nem lehet elvenni belőle!” Amint mondtam, Jel.22:19. azt mondta: ne csináld. Ha Ő a mi abszolútunk, akkor nem lehet másképp. Olyan nincs, hogy másképp lehetne. Ő neki kell, hogy az abszolút legyen, az utolsó szó, Ige.

107. Tudod, milliók voltak bűnben, amikor én megtértem. Neki volt célja az én megmentésemben. Én egy különös személy vagyok a testvérek között sok mindenben, hiszek az előre kiválasztásban /eleve elhatározás/ a kígyó magjában, a Jézus Krisztus nevében, való keresztségben, és mindazok a más dolgok, és a látomásokban és a Krisztusnak visszatért erejében. Ez elítéli a szervezeteket és más dolgok. Én különös vagyok, de Neki volt oka, hogy megváltson engem, terve – amiért csinálta. Ő megmentett engem, amikor mások voltak ott, milliók bűnben, de Ő megmentett engem valami okból. Ott voltak iskolázott emberek, ott voltak okos emberek, ott voltak hittudósok, ott voltak püspökök, és doktorok és így tovább. Akik ott voltak a színhelyen, amikor megváltott engem, de Ő megváltott engem valami okból.

108. És én látom azt, hogy az Ige az abszolút, és én hozzá vagyok kötve és eltökélt, hogy én nem fogok semmi mást ismerni, mint Jézus Krisztust és Őt megfeszítve. Neki megvolt az oka arra és én eltökélve vagyok, hogy megtartom azt az okot. Nem számít, hogy bárki is mit mond én nem különültem el őket, vagy kételybe vegyem őket, de én tudom, hogy én mihez vagyok kötve. Ő akarta, hogy én ilyen legyek. Én az Övé voltam így. Így lettem teremtve a tervének. Nekem ez volt a felépítésem ezek a minőségek és így tovább és

mind ezek a jelentéktelenségek, így Ő ki tudta szedni belőlem; valamit be tudott tenni oda s az volt az Ő Igéje. És én eltökéltem, én nem fogok semmi mást tudni csak Krisztust.

109. A Krisztus halála abszolút volt. Az volt abszolút. Az volt a vége minden félelemnek, azoknak, akik féltek a haláltól. Az Ő halála akkor az abszolút.

110. A nép fél a haláltól. Még Jób is félt a haláltól. De amikor meglátta a látomást! Ő tudta, hogy minden elmúlt, a családja a gyerekei. Még az ő felesége is ellene fordult, mert az, az a rossz szaga a keléseknek, a fekélyeknek, kiült a háza elé a hamuban és egy cseréppel vakarta magát. És a felesége még azt is mondta neki „átkozd meg az Istent és halj meg!" Ő azt mondta „úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül." Látod?

111. Azután amikor Elihu beszélt neki. Egy napon én akarnám azt a nevet megmagyarázni nektek, Elihu, megmutatni az Krisztus volt.

112. Amikor ő ebbe az állapotba jutott és minden megindult ellene, akkor ő látta a látomást az egy igazságról. Ő akart találni embert, aki meg tudna állni ő érette, ráteszi a kezét a bűnös emberre és a Szent Istenre és az közben állna. És Isten megengedte neki látni Azt, négyezer évre előre. Az volt az ő abszolútja. Ő fölállt és fölrázta magát. Halleluja!

113. Amikor az ember fél meghalni, ébredj fel, rázd föl magad, nézz bele az Igébe, és lásd meg mi az Isten látomása.

114. Ő látta azt a látomást és azt mondta! „Én tudom, hogy az én megváltóm él és utolsó, utoljára az én porom felett megáll." És én hozzá kötöm magam ahhoz! „Habár a bőrpondrók elpusztítsák ezt a testet, mindazáltal az én testemben meg fogom látni Istent, akit magam látok meg magamnak, és ahhoz vagyok kötve." Ő azt mondta: Ő látta azt. Az volt az Isten ígérete.

115. Ő keresztülnézett a természet törvényén. Amint én mondtam néktek a folyamatosságát a természet törvényének, a folyamatossága az Igének, a folyamatossága az Isten cselekedeteinek, minden folytonosság. Ő kérdezte a Jób 14. részben, azt mondta: „a fának van reménysége, ha kivágják, a virágnak, ha az meghal és így tovább." De mondja: az ember lefekszik és feladja a szellemét, nem keltetnek fel. Az ő fiai jönnek tisztességet adni neki, de ő nem tud róla. Ó azután mondta: „Vajha elrejtenél engem a földbe, rejts el engem, tartsál meg a titkos helyen, amíg a te haragod elmúlik!" Ő félt a haláltól.

116. De amikor előrelátott, mivel próféta volt, látta a feltámadását az Úr Jézus Krisztusnak, ő fölkiáltott „mert én tudom, hogy az én megváltóm él!" Figyeld! Ő „MEGVÁLTÓMNAK" nevezte Őt! Figyelj! –„mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll." Mert én tudom, hogy az én megváltóm él és az

utolsó napokban, Ő ott fog megállani a földön. /És azután amikor a testet pondrók megemésztik azt a testet, mind azután az én testemben én meg fogom látni Istent!" /helyes fordítás/ Isten és a Megváltó ugyanaz volt, Isten és az ember eggyé lett. „Én meg fogom látni Istent, akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más. Ámen!"

117. Nem valaki más, de az a Megváltó Isten azt, Akit az én szemem fog meglátni. Ő az abszolút. Ő egy abszolút. Ő elvesz minden félelmet a haláltól. Ő minden félelmet elvesz.

118. A Zsidók 2. rész és a 14-15 vers. Figyeld. Ő emberi formát vett magára, hogy meghaljon, mint egy ember, mindenkiért, Ő fölvette az emberi formát. Ez a Megváltó lejött és embernek részese lett, így meg tudott halni, az Egy ember, minden emberért. Ó, hogyan csinálta Ő azt? Miért lett Isten emberré? Azért, hogy kifizesse az ember büntetését.

119. De egy húsvét reggelén, Ő eljött a kulcsával a halálnak, a pokolnak és a sírnak. Ámen. Isten, Aki meg tudott halni a kereszten és a sír nem tudta Őt visszafogni? Semmi, a pokol nem tudta Őt megfogni. Semmi nem tudta Őt megfogni. Ő föltámadott. Ő nála voltak a kulcsok. Ő föltámadott. A hódító Győztes, mert Ő legyőzte mind a halált, poklot és a sírt. Amikor Ő itt volt a földön, akkor Ő legyőzte a betegséget, Ő legyőzött mindent, Ő legyőzte a babonáskodást, Ő legyőzött mindent, ami legyőzni való volt. És eljött a halálnak, a pokolnak és a sírnak a kulcsával az oldalán csörögve: És fölemeltetett a Magasságban és adott ajándékot az embereknek és visszajött a Pünkösd Napján. És átadta /a kulcsot/ Péternek, a gyülekezetnek. Ámen. Ő a mi abszolútunk. Minden félelmét a halálnak… mert Ő él, mi is élünk.

120. Róma 8:1. „Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által." Én azt hiszem az Róma 5:1 ahol megtaláljuk. És Ő a mi megigazulásunk. Isten feltámasztotta Őt a harmadik napon, igazolni a mi hitünket, hogy mi hisszük azt. És Ő föltámasztotta Őt megigazulására a mi hitünknek. Mit csinált Ő akkor? Ő visszaküldte Őt a megigazolót, mert a mi hitünk hiszi azt. A Szentlélek, Krisztus belejött a mi megigazolásunkra, mert mi föltámadtunk a halálból az Életre. És mondta: mi fiak és leányai vagyunk Istennek, ülve mennyei helyeken Jézus Krisztusban, Aki megigazított minket, az Ő feltámadásával.

121. Az ad nekünk megigazulást, tudni azt, ami üdvösségünknek előlegével mi bennünk, maga a Krisztusnak Élete dobog mi bennünk. És akkor ezek után, hogyan tudnánk mi megtagadni az Igét? Amely Ő, az Ige. Adja nekünk ezt a biztosítást. A Szentlélek ott van. Mi az? Az még mindig az az északi Csillag. Krisztus az északi Csillag. És a Szentlélek az a megtisztító, Aki mutatja a hívőnek pontosan, egyenesen az Északi nagy Csillagot, úgy van.

122. A Szentlélek mindig az Igére fog irányítani, mutatni. Ha az egy hitvallásra, vagy a felekezetre mutat, az nem a Szentlélek. Ő nem teszi azt, nem irányít az Igétől el. Amikor

azért halt meg Ő, hogy bebizonyítsa azt az Igét. És azt az Igét tegye pozitívvá. Ámen. Ő meghalt, így Ő jöhet saját maga, az Igéjében. Ő az a megelevenítő Lélek, amely azt az Igét élővé teszi megint. Az volt az Ő célja, hogy meghaljon, és ki tudja Magát mutatni az Ő gyülekezetén keresztül. És csináljon minden Igét minden korszakban pontosan úgy cselekedve, ahogy annak cselekedni kell.

123. Ő az ereje a mechanikának. A mechanikája a gyülekezetnek. Mi az? Apostol – tanító, próféta és így tovább. És Ő az ereje, ami működteti azt, és az működik egy bizonyos erővel, aminek a neve… Ő a tűz, ami meggyújtsa a gázt. Ő a tűz, a gyulladási üregben, amikor a gázt beleengedik abba a gyulladási üregbe. Ő az, Aki azt tűzre lobbantja. Ő az, Aki megerősíti azt, Ő az ereje a feltámadásnak. Ő az Isten. Ő, Ő az a tűz, az az, ami Ő.

124. „Minden versengés nélkül, azt mondja 1. Tim.3:16. Nagy a kegyességnek eme titka; Isten megjelent testben, megigazíttatott Lélekben, megláttatott az angyaloktól, felvitetett dicsősségben.” Ő Isten volt s jött, hogy elvegye a bűnösök helyét, igen. És amikor Ő, Isten föltámasztotta Őt, a harmadik napon, az a mi meg igazulásunkra volt. Azért felmagasztaltatott a magasságban az Ő felségének jobbjára. Ő a közbenjáró, hogy közbenjárjon a mi gyengeségeink miatt, hogy mi megvalljuk Ő neki és meghalunk magunknak. Az Ő Igéjét belénk helyezi vissza, az ígéretet. És a mi hitünk azt az Igét élővé teszi, mert Krisztus bennünk van, a megelevenítője az Igének.

125. Mennyire kívánom én azt, hogy a gyülekezet meglátná azt, minden vita és viszály megszűnne! Az volna a legfelsőbb bíróság. Az az Északi Csillag. Az a vége minden kérdésnek. az a vége mindennek. „Így mondta Isten” Az az abszolút! Kösd magad ahhoz. Pál azt mondta: „Nincsen semmi a jelenben, sem a jövőben, sem halál, sem betegség, sem meztelenség, sem veszedelem, sem semmi más nem tud minket elszakítani Attól.” Mi hozzá vagyunk kötve az Abszolúthoz. Azt mondta: „Mert nekem az élet Krisztus és a meghalás az nyereség.” Semmi más nem tart meg, csak Az ottan. Az az abszolút.

126. Ő a mi abszolútunk, mert nekünk megvan a biztosítás, a feltámadásról, mert Ő föltámadott mi bennünk. Hogyan tudjuk mi azt? Ő él. Ő pontosan azt csinálja itt most, mint amit Ő csinált, amikor Ő itt volt a földön. Ő ugyanaz a Tűzoszlop, nekünk van róla fényképünk. Ő ugyanaz a Gyülekezetben. Ő itt van ma és ebben a testben Ő teljesíti a cselekedeteket pontosan úgy, mint Ő cselekedte akkor.

127. Ha az élete a görögdinnye szárnak bele van oltva a tök szárába, az soha nem fog még egy tököt teremni, nem tud, mert az görögdinnye hajtása, mert az élet abban görögdinnye. „És ti maradjatok Én bennem és az Én Igém ti bennetek, kérjetek, amit csak akartok!” Az, görögdinnyét fog teremni. Ámen. Az Abszolút. Én tudom, hogy az igaz. Én hozzá kötöttem a lelkemet ahhoz. És én tudom, hogy az az Igaz. Isten Igéje Ő a mi abszolútunk.

128. 2. Thesszalónika 2. rész, mi azt olvassuk. „Mi el leszünk a mi szeretteinkkel együtt ragadva, hogy mi találkozzunk Ő vele a levegőben.” Ó hogyan lüktet az én szívem, minden Igére az Ő Szent Könyvében. Ámen. Isten mondta: „Mi el leszünk ragadva a levegőbe, hogy találkozzunk a mi szeretteinkkel.” Ámen. Azt mondta az Ige lent az én szívemben, mert az Ige ott van.

129. „Szívembe rejtettem a Te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” Kösd azokat ujjaidra, írd fel azokat az ágyad fejére. Az Úrra néztem szüntelen, meg nem rendülök.”

130. „Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert Te vagy az én Abszolútom. Én lemegyek oda, azon keresztül és Te ki fogsz engem emelni. Én elmegyek a mély vizekre az én hajómmal és Te vagy az én horgonyom. Ámen. Te ott vagy a fátyol mögött. Te vagy az az Egy, Aki átvezet a viharon. Te vagy az az Egy, Aki ott lesz az én horgonyom a Dicsőségben. Amikor én lejövök a halál árnyékának völgyében.” Amikor én lejövök a Jordánhoz, amikor nekem azon át kell menni, Ő az én Abszolútom. Én hozzá vagyok kötve Feltámadott Egyetlenhez a másik oldalon. Ő keresztül fog engem húzni a veszélyes vizeken. „Nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy.” Ámen! Hadd dühöngjön a vihar, az élet, a halál, akármi is legyen az, semmi sem fog elválasztani engem. Én hozzá vagyok kötve ahhoz az oszlophoz.

131. Az az oszlop megtart. Az megtart a fátyol háta mögött. Az ki van kötve, horgonyozva. Az ki van horgonyozva az odafentiekkel szemben. Az ki van horgonyozva a szívemmel szemben. A Szentlélek az, Aki engem lelkesít arra az Ígéretre. „ÉN VAGYOK” nem „Én, ami leszek, Én, ami voltam, Én valamikor leszek.” „Én Vagyok a feltámadás és az Élet” – mondta Isten. „Én Vagyok a feltámadás és az Élet – aki hisz Én bennem, ha meghal is él!” – És aki csak él és hisz Én bennem, hogy soha meg nem hal!

132. A halál hadd csináljon, amit akar, az soha nem fog engem zavarni. Mert én meg vagyok győződve, én meg vagyok győződve, hogy még betegségben is, ami talán elvisz engem, vagy a puskából egy golyó, egy napon talán elvisz engem. Én nem tudom mi lesz az. Mi a különbség nekem? „Mert nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.” Ó igen. Mert én meg vagyok győzve, én tudom, Ő ott ül, odaát, a halálfolyónak másik oldalán, ahol Ő odahúz engem az Ő jelenlétébe egy nap. Megigazulva az Ő igazsága által, azáltal, hogy én elfogadtam az Ő halálát a kereszten, Isten testé lett közöttünk, még mindig test mi bennünk, még mindig Lélek, a mi testünkben. Ámen.

133. Ő az én Abszolútom. Ő az én mindenem. Bármi azon kívül, jövök semmit nem hozva. Én nem tudok semmi mást, Krisztuson kívül és hogy Őt megfeszítették; nem akarok hallani semmi mást, csak Krisztust a megfeszítettet. Az én szívem mond „Ámen-t!” Az Ő minden egyes ígéretére. Azért tudom azt, hogy az Ő Szentlelke az iránytű, hogy hozzá vezessen az Igéhez.

134. Soha nem történt egyszer sem, hogy egy látomás is bármikor mondott valamit nekem, ami ne lett volna pontosan az Ige szerint. Ó onnan kapom én azt a határozott ígéreteket testvérem. Azon az estén, amikor Ő mondta nekem azokat, én figyeltem azokat a látomásokat, és én felhívom a ti figyelmeteket, előfordul-e az, hogy az a látomás bármikor is mondott valamit az Igével ellenkezően? Nem, soha, egyszer sem volt az téves. Miért? Azért, mert az Isten, az az én kikötőoszlopom.

135. És én tudom, egy reggel a látomásban én láttam az én szeretteimet odaát, a folyó másik oldalán. Azok ott vannak. Én odatartok, arra az Ígéret földjére. Nekem ott találkozni kell egy napon. Igen, valóban.

136. Ő az én abszolútom. Ő az én napfényem, Ő az én Északi Csillagom. Ő az, amit én bármikor is gondolhatok. Énnekem Ő az. Ő az én életem.

137. A felekezet énnekem… nem megsérteni a te érzelmeidet, én nem akarnám azt. De az Ige olyan, mint a kétélű kard, az nem tud tolni, látjátok, különösen, amikor a sötétségbe vág. Figyeld a felekezetet, olyan, mint más csillagok, azok elfordulnak a világ forgásával, az igaz. Minden irányba ahova a világ megy, megengedik, hogy a nők levágják a hajukat, rövidnadrágban járni és minden mást. Az csak jött Hollywoodból. /Egy züllött amerikai város./ És mint minden más. De testvér, ez mindig igaznak marad az a mozdíthatatlan Igéje az Élő Istennek, az még mindig az igaz! Az az én abszolútom. Amit az mond, az az igaz. Hadd mozduljon a felekezet ahova akar. Azok le akarják értékelni, kicsinyíteni az Úr Jézus nevét, egy elnevezéssel, az ő rajtuk áll. De énnekem „mert nem is adatott emberek között az Ég alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk.” Énnekem az az alap Ige, ott van Szegletkő is. Én nem akarok el mozdulni semmiféle felekezettel. Nekem itt van az én Iránytűm velem a Szentlélek, mutat egyenesen az Abszolútra.

138. „Mert mind Menny és Föld el fognak múlni, de az Én Igém soha nem múlik el.” És én elrejtettem a szívembe és a Szentlélek irányít egyenest oda engem. Én elhatároztam, hogy nem tudok semmi mást. Az az én Abszolútom. Csak hadd maradjon úgy. Az úgy van, ahogy én akarom azt. Ó én! Most testvérek és testvérnők, csináld a te Abszolútodat Ő benne.

139. A nehéz időkben, nekem volt itt nemrégiben, elvesztettem a feleségem, a gyerekem, mindent. Valaki azt mondta nekem: „Megtartottad a vallásodat?”

140. Én mondtam: „Nem, az tartott meg engem.” Látjátok? Énnekem volt egy Abszolút, tudni azt, hogy egy napon meglátom őket újból, Ámen. Én bírtam volna azt ki, ha nekem nem lett volna az az Abszolút? Az csinálta a különbséget én bennem, ahova én kötve voltam, mert én tudtam, hogy én fogom látni őket újból.

141. Na, most kegyelemből én hozzá vagyok kötve, Ő hozzá. Aki mondta: „ÉN VAGYOK” nem „Én voltam” – „ÉN VAGYOK” mindig, mindig – Jelenlévő, minden, mindentudó,

minden-mindenható, végtelen, határtalan az, hogy Ő nem „Én voltam” ÉN VAGYOK”. Ő még mindig a Feltámadás! Ő még mindig az Északi Csillag. Ő még mindig énnekem a mindenem.

142. Mózesnek volt egy Abszolút, amikor ő találkozott az égő csipkebokorral, az volt egy Abszolút ő neki.

143. Ő tudjátok, néha amikor te veszed az Abszolútot, az Abszolút el fog vezetni a paradoxonhoz. Az igaz. Igen. A paradoxon az, amikor valami valódi, de nem lehet megmagyarázni. Az a paradoxon.

144. Amikor Józsué ott állott és szüksége volt valamire! Isten megbízta őt, hogy menjen oda át és foglalja el azt a földet. Pusztítsa ki mindazokat a népeket és tegye Izráel népét be oda, arra a földre. És egy nap a hadseregek megfutamodtak és kint a vidéken a határba. Az első dolog, tudjátok, ő tudta, hogy azok szét lettek verve. Mindaddig, amíg ők szétverve tudják őket tartani. Így amikor ez történt, a nap lenyugvóba volt. És Józsué oda volt kötve az Abszolúthoz, az Isten Igéjéhez, a Teremtőhöz. Ő oda volt kötve a feladathoz, amit neki meg kellett csinálni. Ámen.

145. Néha az nem kellemes, amit meg kell csinálni, neked sérteni kell érzéseket, vágni és csapdosni. De az az Abszolút.

146. Neki volt szüksége. Ő azt mondta: „Nap állj ott meg! Ne mozdulj! Hold te maradj ott!” És 24 órán át az megállt mozdulatlanul. Ó beszélünk paradoxonról. DE ő oda volt kötve az abszolúthoz. A megbízatással. Igen, valóban. Isten megbízta őt. János biztos volt, hogy ő meglássa a galambot, amikor az jön Ő reá leszállani.

147. Amikor én láttam azt a Tűzoszlopot, mint Pál az útján Damaszkusz felé, én tudtam, hogy az volt az Istennek Abszolútja, hogy jön egy fölébredés, amely áthatol a földön. Én tudtam, hogy az útnyitó lesz a második jövetelének, Az Úr Jézus Krisztusnak és én hiszem azt mind a mai napig. Az az én Abszolútom, habár az egy paradoxon volt. Biztos, hogy az paradoxon volt a Tűzoszlop ott fent az égen. És az újságos és mindenki fényképezték le.

148. Az is egy paradoxon volt az elmúlt napokban, március 15-én, vagy május 15-én, én azt hiszem nem, márc. 12-én, a múlt évben, amikor három-négy hónappal megelőzően az „Uraim mennyi az idő?” üzenet idején mondta. /Mi ki fogunk oda menni./ „És hét angyallal fogok találkozni és visszajövök és a hét pecsétes könyv fel lesz nyitva.” „És pontosan ott álltam Sothman testvérrel”, csak mondta: „Ámen” Ott állok, ott állok mellette és mondtam neki: „Ott lesz egy olyan zaj, amely meg fogja rázni azt a vidéket.” És én mondtam: „Az ott lesz, az az AZT MONDTA AZ ÚR.” Az a magnószalagon van. Phoenix-től. Mindenütt körül. „Az az AZT MONDTA AZ ÚR.”

149. Egy nap, ahogy ott álltam, szedtem le a gabonaüszököt vagy azt a kis bojtorjánt, ami beleragad az ember ruhájába és én azt szedtem le a nadrág száráról, ahogy azt csináltam ott az a hét angyal előtört keresztül az égen és megrázta a hegyet annyira, hogy a kövek 40-50 font nehezek gurultak lefelé a hegy oldalán. Ott állt a hét angyal, ott álltak, megbízott engem, menjek vissza és hozzam ezt az üzeneteket és azt mondta: „egyenként ők fognak találkozni ott velem és megmondani mi történt." És az pontosan úgy történt. És amikor felemelkedtek a magasba, mint az, fölmentek 30 mérföldre a levegőbe /48 km/ és ugyanazon a napon lefényképezték a természettudósok csinálták a fölvételt és körül ment a világon. Az a paradoxon, de az volt egy Abszolút. Az hozzákötött szorosabban. Jézus Krisztusban ez életem belefonódott Ő bele. Én tudom, hogy ez furcsának látszik. Az mind igaz.

150. Az paradoxon volt Pálnak. Amikor találkozott Jézussal az úton Damaszkusz felé. Az a paradoxon, amikor Isten megváltoztatta a fekete szívét a bűnösnek és megmosta fehérre az Ő saját vérében. Az a paradoxon. Biztosan. Hiszel te a paradoxonban? És ha az a paradoxon az Isten Igéje szerint van, az lehet a te Abszolútod. Pál megtérése paradoxon volt és Abszolútjává lett ő neki.

151. Megemlékezek itt egy jó ideje már, én ültem egy öreg gyógyszerésszel és mi beszélgettünk. Ő mondja nekem. „Branham testvér: én akarok kérdezni tőled valamit." Ő egy baptista volt. Aztán mondja: „Hiszel te a paradoxonban?" Én? Feleltem – „Igen, én feltétlenül hiszek."

152. Azt mondja: „Én nem mondanám ezt senkinek rajtad kívül… De tudom, hogy te hiszed ezt."

153. Azt mondja nekem. „A gazdasági válság idején mondja, kellett, hogy legyen utalás a megyétől, hogy valaki kapjon gyógyszert a betegnek." És mondja tovább: „Egy nap én ott ültem hátul a gyógyszertárban." Mondja. „Az én fiam szolgálta ki a vevőket." Mondja tovább: „Én láttam egy nőt bejönni, és ő, lehetett rajta látni, hogy mama lesz rövidesen." És mondja: „A kis asszonyka alig tudott lábon állni és az ő férje szegényesen öltözve és mindketten. És a nő nekitámaszkodott a pultnak. És az ember odament megkérdeni a fiamat, s mondta, hogy neki van a doktortól receptje, s mondta: kiadnád-e nekem, hogy hazavihessem a feleségemet? S mondta tovább: én próbáltam állni itt ő vele a sorban, de nézd végig ezt a sort, annak kell négy-öt óra, mire miránk kerül a sor. És ő nem képes itt állni, amint látod te magad is."

154. És a fiatal fiú mondta neki: „Uram én nem tehetem ezt – mondta neki, nekem a rendelés szerint kell járni." Én nem tehetem meg azt, mert az az eljárás ellen volna.

155. Az apja mondja, ő csak ott ült hátul, meghallgatta, hogy mit fog mondani a fiú, és mondja: „Egy pillanat fiam, mi van ott?"

156. És mondja, ő odament… és akkor már idős ember egy igazi keresztény, egy igazi megtisztított öregember, mondja. Mi az kedves testvérem?

157. És az mondja: „Uram, az én feleségem csak éppen szülés előtt van.” Ő mondja: „nekem van itt az orvostól rendelés, valami gyógyszer, s neki kell az azonnal.” És mondja: Én bevittem őt oda a terembe állni, de nézd, ezt a sort én nem hiszem, hogy megkapja még a délután sem. Csak megkérdeztem, hogy te megcsinálnád-e ezt a gyógyszert most? – Én megállok ott, én hozom a pénzt neked, majd a rendelésért, a mennyei fizet majd!”

158. „Hát persze, én megcsinálom neked biztosan.” És letette a rendelést és visszament, és mondja: a fia visszament és tovább szolgálta ki a többieket.

159. Mondja, hogy a kis asszonyka kinézett kétszer-háromszor ott, csak ott állt és izzadság folyt az arcán, tudta, hogy ő nagyon beteg. És a testvér ott állt mellette, a karjával átölelte, mondta neki: Csak állj még egy kicsit drágám, mondja: a kedves gyógyszerész fog nekünk adni valami gyógyszert.”

160. Mondja tovább: „Én megcsináltam a gyógyszert olyan gyorsan, ahogy csak tudtam és kitöltöttem a receptet.” És mondja: „Mikor én kezdtem nyújtani azt az ő kezébe, ő ezt mondja. „Branham testvér én nézem és én tettem azt egy szeg sebhelyének a kezébe.” Mondja ő: „Én láttam a töviseket a homlokán.” Mondja tovább, én bezártam a szemem és néztem újból vissza. Ő mondja: „Én tudatában voltam rögtön ott, mennyibe megcselekedtétek eggyel, emez Én legkisebb Atyámfiai közül, Én velem cselekedtétek meg.”

161. Mondja: „Hiszed te azt?” Én mondtam. „Az egész szívemből doktor, én hiszek minden szót abból.”

162. Mi az? Ő mondja tovább. „Azóta Krisztus sokkal több nekem, amióta azt csináltam annak a nőnek. Mondja: „Az volt egy paradoxon.” Nem kételkedett, hogy az átlagos ember nem hinné azt. „De gondolom, én gondoltam, hogy csak neked elmondom, mert én tudom, hogy teneked volt ilyen tapasztalatod.” Én mondtam neki: „Igen ez úgy van.” Én mondtam.

163. Én emlékszem mikor Szent Martinról olvastam, amikor ő csak egy fiú volt, őt elhívta Isten. Az ő népe pogányok voltak és az ő apja valami nem is tudom, valami katonai ember volt és az úgy helyes, ha a fia követi azt. Ő mondja… egy nap megy ott a városba, el is felejtettem, hogy hol is volt. Én úgy gondolom, hogy Francia ember volt. És az emberek elmentek mellette, nem adtak volna neki semmit. És mondja, hogy ő megállt. És az emberek abszolúte hívőnek tartották magukat és átmentek ott, otthagyták az öregembert. És az könyörgött, valamiért, amivel betakarhatná magát, mert halálra volt fagyva.

164. Szent Márton odament és mielőtt megtért volna, levette a saját kabátját, mivel katona volt. Kettéhasította a kabátot és a felébe becsavarta az öreg koldust és a másik felét magára tette. Az emberek nevettek rajta, mondták… „Egy furcsa kinézetű katona egy fél kabát rajta.” Látjátok, az csináltat vele furcsa dolgokat. Valami ott volt benne, ő hitte azt, hogy ott valahol van egy Isten.

165. Az este, miután lepihent és aludt egy keveset, fölébredt. Valaki fölébresztette és ő nézte. Ott állt az ő ágyánál és ott állt Jézus, belecsavarva abba a másik részébe a kabátjának. Az volt a kezdete Szent Martinnak.

166. Mi volt az? Ő neki volt egy abszolútja. Hogy az Isten Szava igaz. „Amit cselekedtek ezzel a legkisebbel az Én Atyámfiai közül, Én velem cselekedték.” Testvér, én hozzá vagyok kötve ahhoz az Abszolúthoz. És én tudom, hogy mindegyikőtök.

167. Ahelyett, hogy kihívnálak titeket az oltárhoz ma reggel én gondoltam, én szeretnélek hívni titeket megszentelésre. Szenteljük oda magunkat ehhez az Abszolúthoz. Hiszed te, hogy az Ige az Istennek az Abszolútja? /A gyülekezet mondja: Ámen! / Hiszitek ti azt, hogy Ő ugyan az ma, ami Ő bármikor volt? /Ámen./

168. Vannak itt lelkipásztorok, szeretnétek ti odaszentelni a ti életeteket, csak elfogadni az Abszolútot? Mit akarunk mi ma? Mit akarunk mi a tagsági kártyával, vagy a megbízó levéllel? Mi Jézus Krisztust akarjuk. Mi nem vagyunk hozzákötve tagsági kártyához. Mi az Isten Igéjéhez vagyunk kötve. „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” Hiszed te azt? /Azt mondják a prédikátorok. Ámen./

169. Álljunk fel most és szenteljük oda a mi életünket újból. Én akarom az enyémet is. Én hozzákötöm magam újból. Én megvizsgálom a kötelékemet, a csomó meg van kötve jól. Én megvizsgálom az én Abszolútomat. „Uram, ha van én bennem valami, a Te Igéd mellett, vedd ki belőlem. Én nem tudok semmi mást, csak Téged. Én nem akarok tudni semmi mást, csak Téged!” Én nem akarok tudni semmi mást. Na, most, minden egyes az ő saját módján.

170. Én beszéltem nektek ezen a héten. Én az igazat mondtam nektek. Isten megerősítette az igazat. Ő csinálta azt, és újból és újból azokat. Ti tudjátok mi az Abszolút. Na, most ti és én együttesen, ti asszonyok mindnyájan, ti férfiak, fiúk és leányok, bárki is vagy mind az énekkar, mindnyájan ott fönt mindenütt együttesen, lent az alsó szinten, fönt a karzaton, körül a fal mellett, hátul a hátsó szárnyakon, bárhol is vagyunk, fogadjuk el Jézust a mi Abszolútunknak, mert nekünk kell majd jönni ahhoz, a halál völgyéhez. Én nem tudok semmi mást, mint Őt. Ő az én Abszolútom, mert Ő fölemelkedett az én életemben és én tudom, hogy Ő igazi.

171. Emeljük most fel a kezünket és imádkozzunk, csináljuk ezt a mi odaszentelési szolgálatunkat.

172. Úr Jézus, a Te Igéd a régi időkből van. Az a kezdet és a vég. És most ezzel a gyülekezettel odaszentelem magamat újonnan erről a szószékről ma. Én kérem ezt a gyülekezetet. Az élet Tabernacle-t, az odaszentelésre. Nyugtasd le a különbözeteket, hagyd, hogy az mond, elmúljon, legyen a múlt a múlté, az evangélium szolgái, akik, nyugtalanok és gondolják, hogy valami fog történni. Ó Isten, mi hozzákötjük magunkat ma reggel Jézus Krisztushoz, az Igéhez és el vagyunk határozva, hogy mi nem tudunk semmi mást, csak Krisztust és Őt, akit keresztre feszítettek. Ó Északi Csillag, ó Szentlélek, ó Iránytűje Istennek. Gyere Te most minden szívbe! – És mi odaszenteljük magunkat neked a Jézus Krisztusnak nevében. Dicsősség Istennek! – Ámen. –

***